Liber generationis Ihesu Xpi filii David filii Abraham. Principium euangelii Ihesu Xpi filii dei. Sicut scriptum est in Ysaia propheta. Ecce ego mitto angelum meum ante faciem tuam qui preparabit viam tuam ante te. Vox clamantis in deserto parate viam domini rectas facite semitas eius. Fuit Johannes in deserto baptizans et predicans baptismum penitencie in remissionem peccatorum. Et egrediebatur ad eum omnis Judee regio et Jherosolimite universi et baptizabantur ab eo in flumine Jordanis confitentes peccata sua. Et erat Johannes vestitus pilis camelorum et zona pellicea circa lumbos suos et locustas et mel silvestre manducabat. Et predicabat dicens. Venit fortior me post me cui non sum dignus procumbens solvere corrigiam calciamenti eius. Ego baptizavi vos aqua ille autem baptizabit vos spiritu sancto. Factum est autem in diebus illis venit Jhesus a Nazareth Galilee et baptizatus est in Jordane a Johanne. Et statim ascendens de aqua vidit apertos celos et spiritum tamquam columbam descendentem et manentem super eum. Et vox facta est de celis. Tu es filius meus dilectus in quo mihi complacui. Et statim spiritus expulit eum in desertum. Et erat in deserto diebus quadraginta et tentabatur a Satana et erat cum bestiis et angeli ministrabant ei. Postquam autem traditus est Johannes venit Jhesus in Galileam predicans evangelium regni dei et dicens quoniam impletum est tempus et appropinquavit regnum dei penitemini et credite evangelio. Et cum ambularet secus mare Galilee vidit Symonem et Andream fratrem eius mittentes rete in mare erant enim piscatores. Et ait illis Jhesus venite post me et faciam vos fieri piscatores hominum. Et continuo relictis retibus secuti sunt eum. Et procedens inde modicum vidit Jacobum Zebedei et Johannem fratrem eius et ipsos in navi reficientes retia et continuo vocavit eos. Et relicto patre suo Zebedeo in navi cum mercenariis abierunt post eum. Et ingrediuntur Capharnaum et continuo sabbatis intrans in synagogam docebat eos. Et stupebant super doctrina eius erat enim docens eos sicut potestatem habens et non sicut scribe et pharisei. Et erat in synagoga eorum homo in spiritu immundo et exclamavit dicens. Quid nobis et tibi Jhesu Nazarene venisti perdere nos scio te qui sis sanctus dei. Et increpavit illum Jhesus dicens. Obmutesce et exi de homine. Et cum discerpisset eum spiritus immundus et clamasset voce magna exivit ab eo. Et mirati sunt omnes ita ut conquirerent inter se dicentes. Quid est hoc quod doctrina nova est quid est hoc quod etiam spiritibus immundis imperat et obedient ei. Et exivit fama eius statim in omnem regionem Galilee. Et continuo exeuntes de synagoga venerunt in domum Symonis et Andree cum Jacobo et Johanne. Socrus autem Symonis detinebatur a febribus et statim dicunt ei de illa. Et accedens elevavit eam tenens manum eius et dimisit eam febris et ministrabat eis. Et vespere facto cum occidisset sol afferebant ad eum omnes male habentes et demoniacos et erat omnis civitas congregata ad ostium. Et curavit multos qui male habebant infirmitatibus variis et demonia multa ejecit et non sinebat ea loqui quia sciebant eum. Et diluculo valde surgens egressus abiit in desertum locum et ibi orabat. Et persecutus est eum Symon et qui cum illo erant et invenerunt eum et dicunt ei quia omnes querunt te. Et ait illis eamus in proximos vicos et civitates ut et ibi predicem hoc enim ad hoc exivi. Et venit predicans in synagogis eorum et in omnem Galileam et demonia ejiciens. Et venit ad eum leprosus deprecans eum et genu flectens dixit ei quia si vis potes me mundare. Et misertus eius extendit manum suam et tetigit eum et dicit ei. Volo mundare. Et cum dixisset statim lepra discessit ab eo et mundatus est. Et comminatus est ei et statim eiecit illum et dixit ei. Vide nemini dixeris sed vade ostende te sacerdoti et offer pro emundatione tua quemadmodum precepit Moyses in testimonium illis. Et ille exiens cepit predicare multa et diffamare verbum ita ut iam non posset manifeste introire in civitatem sed foris in locis desertis erat et conveniebant ad eum undique. Et iterum introivit Capharnaum post dies et auditum est quia in domo est. Et continuo convenerunt multi ita ut non caperent neque ad ostium et loquebatur eis verbum. Et venerunt ad eum ferentes paralyticum qui a quatuor portabatur. Et cum non possent offerre eum illi propter turbam nuntiaverunt ante eum ubi erat. Et nuntiaverunt ante eum ubi erat. Et cum vidisset Jhesus fidem illorum dicit paralytico. Fili dimittuntur tibi peccata tua. Erant autem quidam de scribis sedentes et cogitantes in cordibus suis. Quid hic sic loquitur blasphemias quis potest dimittere peccata nisi solus deus. Et statim cognovit Jhesus spiritu suo quod sic cogitarent intra se et ait illis. Quid hec cogitatis in cordibus vestris. Quid est facilius dicere paralytico dimittuntur tibi peccata tua an dicere surge tolle grabatum tuum et ambula. Ut autem sciatis quia filius hominis habet potestatem in terra dimittendi peccata ait paralytico. Tibi dico surge tolle lectum tuum et vade in domum tuam. Et surrexit et statim tollens grabatum exivit coram omnibus ita ut stupere omnes et glorificare deum dicentes quia nunquam sic vidimus. Et iterum egressus est ad mare et omnis turba veniebat ad eum et docebat eos. Et cum transiret vidit Levi Alphei sedentem ad telonium et ait illi. Sequere me. Et surgens secutus est eum. Et factum est discumbente eo in domo illius multi publicani et peccatores simul erant discumbentes cum Jhesu et discipulis eius erant enim multi qui sequebantur eum. Et scribe et pharisei videntes quia manducat cum publicanis et peccatoribus dicebant discipulis eius. Quia cum publicanis et peccatoribus manducat et bibit. Et audiens Jhesus ait illis. Non egent qui sani sunt medico sed qui male habent. Non veni vocare justos sed peccatores ad penitentiam. Et fuerunt discipuli Johannis et pharisei jejunantes et veniunt et dicunt ei. Quare discipuli Johannis et pharisei jejunant discipuli autem tui non jejunant. Et ait illis Jhesus. Numquid possunt filii sponsi jejunare quamdiu sponsum cum illis habent tempus quo habent sponsum cum illis non possunt jejunare. Venient autem dies cum auferetur ab eis sponsus et tunc jejunabunt in illa die. Nemo autem commisit pannum rudem super vestimentum novum alioquin auferet plenitudinem novum a veteri et peior scissura fit. Et nemo mittit vinum novum in utres veteres alioquin rumpet vinum novum utres et vinum effundetur et utres pereunt sed vinum novum in utres novos mittendum est et utraque conservantur. Et factum est iterum ire illum per sata et vellebant discipuli eius spicas fricantes manibus. Et pharisei dicebant ei. Ecce quid faciunt discipuli tui sabbatis quod non licet. Et ait illis. Numquam legistis quid fecerit David cum necessitatem habuit et esurit ipse et qui cum illo erant. Quomodo intravit in domum dei sub Abiathar principe sacerdotum et panes propositionis manducavit quos non licet manducare nisi sacerdotibus et dedit eis qui cum illo erant. Et dicebat illis. Sabbatum propter hominem factum est et non homo propter sabbatum. Itaque dominus est filius hominis etiam sabbati. Et introivit iterum in synagogam et erat ibi homo habens aridam manum. Et observabant eum si sabbatis curaret eum ut accusarent eum. Et ait homini qui habebat aridam manum. Surge in medium. Et dicit illis. Licet sabbatis bene facere an male animam salvam facere an occidere. At illi tacebant. Et circumspectis eis cum ira contristatus super caecitate cordis eorum dicit homini. Extende manum tuam. Et extendit et restituta est manus illi. Et exeuntes pharisei statim cum erodianis consilium faciebant adversus illum quemadmodum illum perderent. Et Jhesus cum discipulis suis abiit ad mare et multa turba a Galilea secuta est eum et a Judea et ab Jherosolimis et ab Idumea et trans Jordanem et qui circa Tyrum et Sidonem multitudo magna audiens quanta faciebat venit ad eum. Et dixit discipulis suis ut navicula sibi deserviret propter turbam ne comprimerent eum. Multos enim sanabat ita ut irruerent in eum ut illum tangerent quotquot habebant plagas. Et spiritus immundi cum videbant illum procidebant ante illum et clamabant dicentes quia tu es filius dei. Et multum comminabatur illis ne manifestum eum facerent. Et ascendit in montem et vocat ad se quos voluit ipse et abierunt ad eum. Et fecit duodecim ut essent cum illo et ut mitteret illos praedicare et habere potestatem curandi infirmos et ejiciendi daemonia. Et imposuit nomen Simoni Petro et Jacobo Zebedei et Johanni fratri Jacobi et imposuit illis nomina Boanerges quod est filii tonitrui. Et Andream et Philippum et Bartholomeum et Matheum et Thomam et Jacobum Alphei et Thaddeum et Simonem Chananeum et Judam Iscariotem qui et tradidit eum. Et venit domum et convenit iterum turba hominum ita ut non possent neque panem manducare. Et audientes sui exierunt tenere eum dicebant enim quia mentitur. Et scribe qui ab Jherosolimis descenderant dicebant quia Belzebub habet et quia in principe demoniorum ejicit demonia. Et convocatis illis in parabolis dicebat illis. Quomodo potest satanas satanam ejicere. Et si regnum in se ipsum dividatur non potest stare regnum illud. Et si domus super domum dividatur non potest domus illa stare. Et si satanas consurrexit in se ipsum et divisus est non potest stare sed finem habet. Nemo potest vasa fortis ingressus domum eius diripere nisi prius fortem alligaverit et tunc domum illius diripiet. Amen dico vobis quia omnia remittentur filiis hominum peccata et blasphemie quibus blasphemaverint quicumque autem blasphemaverit in spiritum sanctum non habet remissionem in eternum sed reus erit eterni delicti quoniam dicebant immundum spiritum habet. Et venit mater eius et fratres stabantque foris et miserunt ad eum vocantes eum. Et circumsedebat eum turba et dicunt ei. Ecce mater tua et fratres tui foris quaerunt te. Et respondit eis dicens. Quae est mater mea et fratres mei. Et circumspiciens eos qui circum eum sedebant dicit. Ecce mater mea et fratres mei. Quicumque enim fecerit voluntatem dei hic frater meus et soror mea et mater est. Et iterum coepit docere ad mare et congregata est ad eum turba multa ita ut navem ascendens sederet in mari et omnis turba circa mare super terram erat. Et docebat eos in parabolis multa et dicebat illis in doctrina sua. Audite ecce exit seminans seminare. Et factum est dum seminat quaedam cecidit secus viam et venerunt volucres et comederunt illud. Et aliud cecidit in petrosa ubi non habuit terram multam et exorta est continuo quia non habebat altitudinem terrae. Et cum exortus esset sol aestuavit et quia non habebat radicem aruit. Et aliud cecidit in spinas et ascenderunt spinae et suffocaverunt illud et fructum non dedit. Et aliud cecidit in terram bonam et dabat fructum ascendentem et crescentem et adferebat unum triginta et unum sexaginta et unum centum. Et dicebat. Qui habet aures audiendi audiat. Et cum esset secretum interrogabant eum hi qui circa eum erant cum duodecim parabolam. Et dicebat eis. Vobis datum est mysterium regni dei illis autem qui foris sunt in parabolis omnia fiant ut videntes videant et non videant et audientes audiant et non intelligant nequando convertantur et dimittantur eis peccata. Et dicit eis. Nescitis parabolam hanc et quomodo omnes parabolas cognoscetis. Seminat verbum. Hi autem sunt qui secus viam ubi seminatur verbum et cum audierint continuo venit satanas et tollit verbum quod seminatum est in cordibus eorum. Et hi similiter sunt qui in petrosa seminantur qui cum audierint verbum continuo cum gaudio accipiunt illud et non habent radicem in se sed temporales sunt deinde facta tribulatione et persecutione propter verbum continuo scandalizantur. Et alii sunt qui in spinas seminantur hi sunt qui verbum audiunt et sollicitudo huius seculi et deceptio divitiarum et circa reliqua concupiscentiae introeuntes suffocant verbum et sine fructu efficitur. Et hi sunt qui super terram bonam seminati sunt qui audiunt verbum et suscipiunt et fructificant unum triginta et unum sexaginta et unum centum. Et dicebat eis. Numquid venit lucerna ut sub modio ponatur aut sub lectum nonne ut super candelabrum ponatur. Non enim est quicquam occultum quod non manifestetur neque factum est ut in palam veniat. Si quis habet aures audiendi audiat. Et dicebat illis. Videte quid audiatis. In qua mensura mensi fueritis remetietur vobis et adicietur vobis. Qui enim habet dabitur illi et qui non habet et quod videtur habere auferetur ab eo. Et dicebat. Sic est regnum dei sicut si homo iniciat semen in terra et dormiat et exurgat nocte et die et semen germinet et crescat dum ipse nescit. Ultro enim terra fructificat primum herbam deinde spicam deinde plenum frumentum in spica. Et cum se produxerit fructus statim mittit falcem quoniam adstitit messis. Et dicebat. Cui adsimilabimus regnum dei aut in qua parabola proponemus illud. Sicut granum sinapis quod cum seminatur in terra minus est omnibus seminibus quae sunt in terra et cum seminatum fuerit ascendit et fit maius omnibus holeribus et facit ramos magnos ita ut possint sub umbra eius aves caeli habitare. Et talibus multis parabolis loquebatur eis verbum prout poterant audire. Sine parabola autem non loquebatur eis seorsum autem discipulis suis disserebat omnia. Et dicit illis in illa die cum vespere factum esset. Transeamus trans fretum. Et dimittunt turbam et assumunt eum sicut erat in navi et alia navigia erant cum illo. Et fit procella magna venti et fluctus mittebat in navem ita ut iam impleretur navis. Et erat ipse in puppi super cervical dormiens. Et excitant eum et dicunt ei. Magister non te pertinet quia perimus. Et exsurgens comminatus est vento et dixit mari. Tace obmutesce. Et cessavit ventus et facta est tranquillitas magna. Et dixit illis. Quid timidi estis sic nondum habetis fidem. Et timuerunt timore magno et dicebant ad invicem. Quis putas hic est quia et ventus et mare obedit ei. Et venerunt trans fretum in regionem Gerasenorum. Et cum exisset de navi statim occurrit ei de monumentis homo in spiritu immundo qui domicilium habebat in monumentis et catenis jam nemo poterat eum ligare quia saepe compedibus et catenis vinctus dirupisset catenas et comminuisset compedes et nemo eum domare poterat. Et semper die ac nocte in monumentis et in montibus erat clamans et concidens se lapidibus. Et videns Jhesum procurrit et adoravit eum. Et exclamans voce magna dixit. Quid mihi et tibi est Jhesu fili dei altissimi adjuro te per deum ne me torqueas. Dicebat enim illi. Exi spiritus immunde ab homine. Et interrogabat eum. Quid tibi nomen est. Et respondit dicens. Legio mihi nomen est quia multi sumus. Et deprecabatur eum multum ne extra regionem mitteret illos. Erat autem ibi circa montem grex porcorum magnus pascens. Et deprecati sunt eum omnes daemones dicentes. Mitte nos in porcos ut in illos introeamus. Et statim permisit illis Jhesus et exeuntes spiritus immundi introierunt in porcos et impetu abiit grex per praeceps in mare duo milia fere et suffocati sunt in mari. Et qui pascebant eos fugerunt et nuntiaverunt in civitatem et in villas et venerunt videre quid esset factum. Et venerunt ad Jhesum et vident eum qui fuerat a daemonio vexatus sedentem vestitum et sanae mentis eum qui habuerat legionem et timuerunt. Et enarraverunt illis qui viderant quomodo factum esset illi qui habuerat legionem et de porcis. Et coeperunt rogare eum ut discederet a finibus eorum. Et ascendente illo in navim coepit rogare eum qui fuerat vexatus a daemonio ut esset cum illo. Et non dimisit eum sed ait illi. Vade in domum tuam ad tuos et adnuntia illis quanta tibi Dominus fecerit misertus est tui. Et abiit et coepit praedicare in Decapoli quanta fecisset illi Jhesus et omnes mirabantur. Et cum ascendisset Jhesus iterum navem transfretavit plurima turba congregata est ad eum et erat circa mare. Et venit unus de principibus synagogae nomine Jairus et videns eum procidit ad pedes eius et deprecatur eum multum dicens quia filia mea in extremis est. Veni impone manum super illam ut salva sit et vivat. Et abiit cum illo et sequebatur eum turba multa et comprimebant eum. Et mulier quae erat in fluxu sanguinis duodecim annis et quae multa passa fuerat a multis medicis et erogaverat omnia sua et nihil profecerat sed magis deterius habebat cum audisset de Jhesu venit in turba retro et tetigit vestimentum eius. Dicebat enim quia si vestimenta eius tetigero salva ero. Et statim siccatus est fons sanguinis eius et sensit corpore quia sanata est a plaga. Et statim Jhesus cognoscens in semetipso virtutem quae exierat de illo conversus ad turbam dicebat. Quis tetigit vestimenta mea. Et dicebant ei discipuli eius. Videns turbam concidentem te et dicis quis tetigit me. Et circumspiciebat videre eam quae hoc fecerat. Mulier autem timens et tremens scit quod factum est in se venit et procidit ante eum et dixit ei omnem veritatem. Filia dixit illi fides tua te salvam fecit vade in pace et esto sana a plaga tua. Adhuc eo loquente venerunt a principe synagogae dicentes quia filia tua mortua est quid ultra vexas magistrum. Jhesus autem audito verbo dicit archisynagogo. Noli timere tantum crede. Et non admisit quemquam sequi se nisi Petrum et Jacobum et Johannem fratrem Jacobi. Et venit in domum archisynagogi et vidit tumultum et flentes et ejulantes multos. Et introgressus dicit illis. Quid tumultuamini et ploratis puella non est mortua sed dormit. Et irridebant eum. Ipse autem ejectis omnibus assumit patrem puellae et matrem et eos qui cum eo erant et ingredi ubi puella erat jacebat. Et tenens manum puellae dicit ei. Talitha cumi quod est interpretatum puella tibi dico surge. Et continuo surrexit puella et ambulabat erat enim annorum duodecim. Et obstupuerunt stupore magno. Et praecepit illis ne cui hoc dicerent et dixit ut illi manducare daretur. Et egressus inde venit in patriam suam et sequebantur eum discipuli eius. Et cum sabbatis coepisset in synagoga docere multi audientes admirabantur in doctrina eius dicentes unde huic haec et quae sapientia quae data est illi et quae per manus eius tales virtutes efficiuntur. Nonne hic est faber filius Mariae frater Jacobi et Joseph et Judae et Simonis nonne et sorores eius hic nobiscum sunt et scandalizabantur in eo. Et dicebat illis Jhesus quia non est propheta sine honore nisi in patria sua et in domo sua et in cognatione sua. Et non poterat ibi virtutem ullam facere nisi paucis infirmis impositis manibus curavit. Et mirabatur propter incredulitatem eorum et circuibat castella in circuitu docens. Et proclamat ad se duodecim et coepit eos mittere binos et dabat illis potestatem spirituum immundorum. Et praecepit ut nihil tollerent in via nisi tantum virgam non peram non panem neque in zona aes sed calciatos sandalia et ne induerentur duabus tunicis. Et dicebat illis. Quocumque introieritis in domum illam manete donec exeatis inde. Et quicumque non receperint vos neque audierint vos exeuntes inde excutite pulverem qui sub pedibus vestris est in testimonium illis. Amen dico vobis tolerabilius erit Sodomis et Gomorreae die iudicii quam civitati illi. Et exeuntes praedicabant ut poenitentiam agerent et daemonia multa ejiciebant et ungebant oleo multos infirmos et sanabant. Et audivit rex Herodes manifestum enim factum est nomen eius et dicebant quia Johannes Baptista resurrexit a mortuis et propterea virtutes operantur in illo. Alii autem dicebant quia Helias est. Alii autem dicebant quia propheta est quasi unus prophetarum. Quod audiens Herodes ait. Quem ego decollavi Johannem hic resurrexit a mortuis. Ipse enim Herodes misit tenuit Johannem et vinxit eum in carcere propter Herodiadem uxorem Philippi fratris sui quia duxerat eam. Dicebat enim Johannes Herodi. Non licet tibi habere uxorem fratris tui. Herodias autem insidiabatur illi et volebat occidere eum et non poterat. Herodes enim timebat Johannem sciens eum virum justum et sanctum et custodiebat eum et audito eo multa faciebat et libenter eum audiebat. Et cum dies opportunus accidisset quando Herodes natalicia sua cenam fecit principibus suis et tribunis et primis Galileae et introgressa filia ipsius Herodiadis et saltante ipsa placuit Herodi et simul discumbentibus dixit rex puellae. Postula a me quodcumque volueris et dabo tibi. Et juravit illi quia quicquid postulaveris dabo tibi licet dimidium regni mei. Et cum exisset dixit matri suae. Quid postulem. At illa dixit. Caput Johannis Baptistae. Et introgressa statim cum festinatione ad regem postulavit dicens. Volo ut protinus des mihi in disco caput Johannis Baptistae. Et contristatus rex propter jusjurandum et propter simul discumbentes noluit eam contristare sed mittens spiculatorem imperavit adferri caput eius. Et abscidit eum in carcere et adtulit caput eius in disco et dedit illud puellae et puella dedit illud matri suae. Et hoc audito discipuli eius venerunt et tulerunt cadaver eius et posuerunt illud in monumento. Et congregantur apostoli ad Jhesum et renuntiaverunt ei omnia quae fecerant et quae docuerant. Et ait illis venite seorsum vos in desertum locum et requiescite pusillum. Erant enim qui veniebant et redibant multi et nec manducandi spatium habebant. Et ascendentes navem abierunt in locum desertum seorsum. Et videbant eos abeuntes et cognoverunt multi et pedestri cursu de omnibus civitatibus concurrerunt illuc et praevenerunt eos et venerunt ad eum. Et exiens vidit turbam multam et misertus est eis quia erant sicut oves non habentes pastorem et coepit docere illos multa. Et cum hora jam praeteriret accedentes discipuli eius dicebant ei quia desertus est locus et jam hora praeterit. Dimitte illos ut euntes in proximas villas et vicos quae circumdant emant sibi quod manducent. Et respondens dixit illis. Date illis vos manducare. Et dicunt ei. Euntes emamus denariorum ducentorum panes et dabimus illis manducare. Et ait illis. Quot panes habetis ite et videte. Et cum cognovissent dicunt. Quinque et duos pisces. Et praecepit illis ut discumberent omnes secundum contubernia super viride foenum. Et discubuerunt in partes centeni et quinquageni. Et accepit quinque panes et duos pisces et respiciens in caelum benedixit et fregit panes et dabat discipulis suis ut apponerent eis et duos pisces divisit omnibus. Et manducaverunt omnes et saturati sunt. Et sustulerunt reliquias duodecim cofinos plenos fragmentorum et de piscibus. Erant autem qui manducaverunt panes quinque milia virorum. Et statim coegit discipulos suos ascendere navem et praecedere eum trans fretum ad Bethsaidam donec ipse dimittat populum. Et cum illis dimisisset ascendit in montem orare. Et cum sero esset erat navis in medio mari et ipse solus in terra. Et videns eos laborantes in remigando erat enim ventus contrarius eis et circa quartam vigiliam noctis venit ad eos ambulans super mare et volebat praeterire eos. Illi autem videntes eum ambulantem super mare putaverunt phantasma esse et exclamaverunt. Omnes enim eum viderunt et conturbati sunt. Et statim locutus est cum eis et dicit eis. Confidite ego sum nolite timere. Et ascendit ad illos in navem et cessavit ventus et plus intra se stupebant. Non enim intellexerant de panibus erat enim cor illorum caecatum. Et transfretantes venerunt in terram Genesaret et adpulerunt. Et cum egressi essent de navi statim cognoverunt eum et circumcurrerunt universam regionem illam et coeperunt circumferre in grabatis eos qui male habebant ubi audiebant eum esse. Et quocumque introibat in vicos aut in villas aut in civitates in infirmitatibus ponebant eos qui male habebant et rogabant eum ut vel fimbriam vestimenti eius tangerent et quicumque tetigerunt eum salvi facti sunt. Et conveniunt ad eum pharisei et quidam de scribis venientes ab Jherosolimis et cum vidissent quosdam de discipulis eius communibus manibus id est non lotis panes manducantes vituperaverunt. Pharisei enim et omnes Judei nisi crebro lotas manus non manducant tenentes traditiones seniorum et a foro nisi baptizentur non manducant et alia multa sunt quae tradita sunt illis servare baptismata calicum et urceorum et lectorum et sedilium. Et interrogabant eum pharisei et scribae. Quare discipuli tui non ambulant secundum traditionem seniorum sed communibus manibus manducant panem. Et respondens ait illis. Bene prophetavit Isaias de vobis hypocritis sicut scriptum est. Populus hic labiis me honorat cor autem eorum longe est a me. Sine causa autem colunt me docentes doctrinas et mandata hominum. Relinquentes enim mandatum dei tenetis traditionem hominum baptismata urceorum et calicum et alia similia horum multa facitis. Et dicebat illis. Bene irritum facitis mandatum dei ut traditionem vestram servetis. Moyses enim dixit honora patrem tuum et matrem tuam et qui maledixerit patri vel matri morte moriatur. Vos autem dicitis homo si dixerit patri vel matri corban quod est munus quodcumque ex me tibi profuerit et ultra non dimittitis eum quicquam facere patri suo aut matri irritum facientes verbum dei traditione vestra quam tradidistis et similia huiusmodi multa facitis. Et convocata universa turba dicebat illis. Audite me omnes et intellegite. Nihil est extra hominem introiens in eum quod possit eum communicare sed quae de homine procedunt illa sunt quae communicant hominem. Si quis habet aures audiendi audiat. Et cum introisset domum a turba interrogabant eum discipuli eius parabolam. Et dicit eis. Sic et vos sine intellectu estis non intellegitis quia omne extrinsecus introiens in hominem non potest communicare eum quia non intrat in cor eius sed in ventrem et in secessum exit purgans omnes escas. Dicebat autem quia quod de homine exit illud communicat hominem. De intus enim de corde hominum malae cogitationes exeunt adulteria fornicationes homicidia furta avaritiae nequitiae dolus impudicitia oculus invidia blasphemia superbia stultitia. Omnia haec mala de intus exeunt et communicant hominem. Et inde surgens abiit in fines Tyri et Sidonis et intrans domum neminem voluit scire et non potuit latere et statim audivit de eo mulier cuius habebat filia spiritum immundum et ingressa adcubuit ad pedes eius. Erat autem mulier gentilis Syrophenissa genere et rogabat eum ut daemonium ejiceret de filia sua. Et dicebat illi. Sine prius saturari filios. Non enim bonum est sumere panem filiorum et mittere canibus. Illa autem respondit et dicit illi. Etenim domine catelli comedunt sub mensa de micis puerorum. Et dixit illi propter hunc sermonem vade exiit a te daemonium filiae tuae. Et abiit in domum suam et invenit puellam iacentem super lectum et daemonium exisse. Et iterum exiens de finibus Tyri venit per Sidonem ad mare Galilaeae inter medios fines Decapoleos. Et adferunt ei surdum et mutum et deprecabantur illum ut illi manum imponeret. Et adprehendens eum de turba seorsum misit digitos suos in auribus eius et exspuens tetigit linguam eius et suspiciens in caelum ingemuit et dicit ei. Ephpheta quod est adaperire. Et statim apertae sunt aures eius et solutum est vinculum linguae eius et loquebatur recte. Et praecepit illis ne cui dicerent quantum autem illis praecipiebat tanto magis plus praedicabant. Et eo amplius admirabantur dicentes. Bene omnia fecit et surdos fecit audire et mutos loqui. Et cum turba plurima esset et non haberent quod manducarent convocatis discipulis suis dicit illis. Misereor super turbam quia ecce iam triduum perseverant mecum et non habent quod manducent et si dimisero eos ieiunos in domum suam deficient in via quidam enim ex illis de longe venerunt. Et responderunt ei discipuli eius. Unde hos quis poterit hic panibus saturare in solitudine. Et interrogabat eos. Quot panes habetis. Qui dixerunt. Septem. Et praecepit turbae discumbere super terram. Et accepit septem panes et gratias agens fregit et dabat discipulis suis ut ponerent et apposuerunt turbae. Et habebant pisciculos paucos et benedixit et haec ipsa iussit apponi. Et manducaverunt et saturati sunt et sustulerunt quod superfuit de fragmentis septem sportas. Erant autem qui manducaverunt quasi quattuor milia et dimisit eos. Et statim ascendens navem cum discipulis suis venit in partes Dalmanutha. Et exierunt pharisei et coeperunt conquirere cum eo signum de caelo temptantes eum. Et ingemiscens spiritu suo ait. Quid generatio haec signum quaerit amen dico vobis si dabitur generationi huic signum. Et dimittens eos ascendit iterum navem et abiit trans fretum. Et obliti sunt panes adsumere et nisi unum panem non habebant secum in navi. Et praecipiebat eis dicens. Videte cavete a fermento pharisaeorum et fermento Herodis. Et cogitabant ad invicem dicentes quia panes non habemus. Et cognoscens Jhesus ait illis. Quid cogitatis quia panes non habetis nondum videtis neque intellegitis adhuc caecatum habetis cor vestrum. Oculos habentes non videtis et aures habentes non auditis neque recordamini. Quando quinque panes fregi in quinque milia hominum quot cofinos fragmentorum plenos sustulistis. Dicunt ei. Duodecim. Quando et septem in quattuor milia quot sportas fragmentorum sustulistis. Et dicebant ei. Septem. Et dicebat illis. Quomodo non intellegitis. Et venit Bethsaidam et adducunt ei caecum et rogabant eum ut illum tangeret. Et adprehendens manum caeci eduxit eum extra villam et exspuens in oculos eius et imposita manu sua super eum interrogabat eum si quid videret. Et aspiciens dicebat. Video homines velut arbores ambulantes. Deinde iterum manus imposuit super oculos eius et coepit videre et restituta est ut reciperet visum et clare videret omnia. Et misit eum in domum suam dicens. Vade domum tuam et si in castellum introieris nemini dixeris. Et egressus est Jhesus et discipuli eius in castella Caesareae Philippi et in via interrogabat discipulos suos dicens eis. Quem me dicunt homines esse. At illi dixerunt illi dicentes quia Johannes Baptista alii autem Helias alii vero quia unus prophetarum. Et ipse interrogabat eos. Vos autem quem me esse dicitis. Respondens Petrus dicit ei. Tu es Christus. Et comminatus est illis ne cui dicerent de illo. Et coepit docere eos quia oportet Filium hominis multa pati et reprobari a senioribus et principibus sacerdotum et scribis et occidi et post tres dies resurgere. Et palam verbum loquebatur. Et adsumens eum Petrus coepit increpare eum. At ille conversus et videns discipulos suos comminatus est Petro dicens. Vade retro me satana quia non sapis quae dei sunt sed quae hominum. Et convocata turba cum discipulis suis et dixit illis. Si quis vult post me venire abneget semetipsum et tollat crucem suam et sequatur me. Qui enim voluerit animam suam salvam facere perdet illam qui autem perdiderit animam suam propter me et evangelium salvam faciet illam. Quid enim prodest homini si mundum universum lucretur animae vero suae detrimentum patiatur. Aut quam dabit homo commutationem pro anima sua. Qui enim me confusus fuerit et verba mea in generatione ista adultera et peccatrice et filius hominis confundetur eum cum venerit in gloria patris sui cum angelis sanctis. Et dicebat illis. Amen dico vobis quia sunt quidam de hic stantibus qui non gustabunt mortem donec videant regnum dei venientem in virtute. Et post dies sex assumit Jhesus Petrum et Jacobum et Johannem et ducit illos in montem excelsum seorsum solos et transfiguratus est coram eis. Et vestimenta eius facta sunt splendentia et candida nimis qualia fullo non potest super terram candidare. Et apparuit illis Helias cum Moyse et erant loquentes cum Jhesu. Et respondens Petrus ait Jhesu rabbi bonum est nos hic esse et faciamus tria tabernacula tibi unum et Moysi unum et Heliae unum. Non enim sciebat quid loqueretur. Erant enim exterriti. Et facta est nubes obumbrans eos et venit vox de nube dicens. Hic est filius meus dilectus ipsum audite. Et circumspicientes amplius neminem viderunt nisi Jhesum tantum secum. Et descendentibus illis de monte praecepit illis ne cui quae viderant narrarent nisi cum filius hominis a mortuis resurrexerit. Et verbum continuerunt apud se conquirentes quid esset cum a mortuis resurrexisset. Et interrogabant eum dicentes. Quid dicunt scribae quod Heliam oportet primum venire. At ille respondens ait illis. Heliae quidem venit primo et restituet omnia et quomodo scriptum est in filium hominis ut multa patiatur et contemnatur. Sed dico vobis quia et Helias venit et fecerunt ei quaecumque voluerunt sicut scriptum est in eum. Et venit ad discipulos suos et vidit turbam multam circa eos et scribas conquirentes cum eis. Et statim omnis turba videns eum obstupuit et pavebant salutantes eum. Et interrogavit scribas quid conquirebatis cum illis. Et respondens unus de turba dixit magistro adduxi filium meum ad te habentem spiritum mutum. Et ubicumque eum adprehenderit elidet eum et spumat et stridet dentibus suis et arescit. Et dixi discipulis tuis ut ejicerent illum et non potuerunt. Qui respondens ei dicit. O generatio incredula quousque apud vos ero quousque vos patiar adferte illum ad me. Et adtulerunt eum. Et cum vidisset eum statim spiritus conturbavit illum et elisus in terram volutabatur spumans. Et interrogavit patrem eius. Quam bene habet hoc illi. At ille dixit. A puero. Et frequenter eum in ignem misit et in aquas ut perderet eum sed si quid potes adjuva nos misertus nostri. Jhesus autem dixit illi. Si potes credere omnia possibilia sunt credenti. Et continuo exclamans pater pueri cum lacrimis dicebat. Credo domine adjuva incredulitatem meam. Et cum videret Jhesus concurrere turbam comminatus est spiritui immundo dicens illi. Spiritus surde et mute ego tibi imperio exi ex eo et amplius non introeas in eum. Et exclamans et multum discerpens eum exiit ex illo et factus est sicut mortuus ita ut multi dicerent quia mortuus est. Jhesus autem adprehensa manu eius elevavit eum et surrexit. Et cum introisset domum eius discipuli eius privatim interrogabant eum. Quia nos non potuimus ejicere illum. Et dixit illis. Hoc genus in nullo potest exire nisi in oratione et ieiunio. Et inde profecti transibant per Galilaeam et nolebat ut quisquam sciret. Docebat autem discipulos suos et dicebat eis quia filius hominis tradetur in manus hominum et occident eum et occisus tertia die resurget. At illi ignorabant verbum et timebant eum interrogare. Et venit Capharnaum et cum domi esset interrogabat eos. Quid in via tractabatis inter vos. At illi tacebant. Nam ad invicem disputabant in via quis eorum maior esset. Et residens vocavit duodecim et dicit illis. Si quis vult primus esse erit omnium novissimus et minister omnium. Et accipiens puerum statuit eum in medio eorum et complexans eum dixit illis. Quicumque unum puerorum talium receperit in nomine meo me recipit et quicumque me recipit non me recipit sed eum qui misit me. Respondit illi Johannes dicens. Magister vidimus quendam in nomine tuo ejicientem daemonia et prohibuimus eum quia non sequitur nobiscum. Et dixit illi Jhesus. Nolite prohibere. Nemo enim est qui faciat virtutem in nomine meo et possit cito male loqui de me. Qui enim non est adversum nos pro nobis est. Quicumque enim potum dederit vobis calicem aquae in nomine meo quia Christi estis amen dico vobis non perdet mercedem suam. Et quicumque scandalizaverit unum de pusillis istis qui credunt in me bonum est illi magis si circumdatus mola asinaria in mare mittatur. Si autem manus tua scandalizat te abscide illam bonum est tibi debilem introire in vitam quam duas manus habentem ire in gehennam in ignem inextinguibilem ubi vermis eorum non moritur et ignis non extinguitur. Et si pes tuus scandalizat te abscide illum bonum est tibi debilem introire in vitam quam duos pedes habentem mitti in gehennam in ignem inextinguibilem ubi vermis eorum non moritur et ignis non extinguitur. Et si oculus tuus scandalizat te eice illum bonum est tibi unoculum introire in regnum dei quam duos oculos habentem mitti in gehennam ignis ubi vermis eorum non moritur et ignis non extinguitur. Omnis enim igne salietur et omnis victima sale salietur. Bonum sal si autem sal evanuerit quo illum condietis habete in vobis sal et pacem habete inter vos. Et inde surgens venit in fines Judeae trans Jordanem et adcumbunt iterum turbae ad eum et sicut consuerat iterum docebat illos. Et accedentes pharisei interrogabant eum si licet viro uxorem dimittere tentantes eum. At ille respondens dixit illis. Quid vobis praecepit Moyses. Qui dixerunt. Moyses permisit libellum repudii scribere et dimittere. Ad quem Jhesus respondens ait illis. Ad duritiam cordis vestri scripsit vobis praeceptum istud. Ab initio autem creaturae masculum et feminam fecit eos deus. Propter hoc relinquet homo patrem et matrem et adhaerebit uxori suae et erunt duo in carne una. Itaque iam non sunt duo sed una caro. Quod ergo deus coniunxit homo non separet. Et in domo iterum discipuli eius de eodem interrogabant eum. Et dicit illis. Quicumque dimiserit uxorem suam et aliam duxerit adulterium committit super eam et si uxor dimittens virum suum alii nupserit moechatur. Et offerebant illi parvulos ut tangeret illos. Discipuli autem increpabant offerentibus illis. Quos cum videret Jhesus indignatus est et ait illis. Sinite parvulos venire ad me et nolite prohibere eos talium est enim regnum dei. Amen dico vobis quicumque non receperit regnum dei sicut parvulus non intrabit in illud. Et complexans eos et imposita manu benedicebat illis. Et cum egressus esset in viam procurrens unus et genu flectens ante eum rogabat eum. Magister bone quid faciam ut vitam aeternam possidebo. Jhesus autem dixit illi. Quid me dicis bonum nemo bonus nisi unus deus. Praecepta nosti. Ne adulteres ne homicidium feceris